

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4
ประจำปี 2561

4th National Conference 2018
Interdisciplinary and Islamization Integration
Toward Sustainability in Building Peace and Virtuous Society

เรื่อง “การบูรณาการสหวิทยาการกับอิสลามานูวัต
สู่การสร้างสันติภาพ
และสังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน”

จัดโดย สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
18 ธันวาคม 2561 ณ อาคารเรียนรวมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

ถ้อยแถลง

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 ปี 2561 เรื่อง “การบูรณาการสหวิทยาการกับอิสลามานูวัตร์สู่การสร้างสันติภาพและสังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน” รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ท่านให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดงานครั้งนี้

ในการจัดงานครั้งนี้ สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฟาฏอนีได้เป็นเจ้าภาพจัดโครงการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์1)เพื่อเป็นเวทีสำหรับคณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในการนำเสนอและเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการในศาสตร์ต่างๆอันจะเป็นประโยชน์ต่อพัฒนาการเรียนการสอนและการพัฒนาสังคม และ 2)เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการ เปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็นทางวิชาการในหมู่คณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาในการพัฒนาผลงานวิจัยและงานวิชาการให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น อันเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจในการบริการวิชาการแก่สังคม

งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 ปี 2561 ที่สำนักวิจัยและพัฒนา เป็นเจ้าภาพ ภายใต้ชื่อ “การบูรณาการสหวิทยาการกับอิสลามานูวัตร์สู่การสร้างสันติภาพและสังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน” เป็นการเน้นย้ำความร่วมมือของหลายๆ สถาบันการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัย และนักวิจัย นักวิชาการจากหน่วยงานอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้จากผลงานวิชาการ ที่จะผลักดันให้มีการใช้ประโยชน์ในวงกว้างและขยายออกไปมากยิ่งขึ้น

ในวันนี้ มีผลงานวิชาการ ทั้งบทความวิชาการและบทความวิจัยที่นำเสนอรวมทั้งสิ้น 138 เรื่อง เป็นการนำเสนอแบบ Oral Presentation 106 เรื่อง นำเสนอแบบ Poster Presentation 32 เรื่อง เป็นผลงานจากมหาวิทยาลัยต่างๆ 17 สถาบัน อาทิเช่น มหาวิทยาลัยฟาฏอนี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โรงพยาบาลสตูล วิทยาลัยชุมชนสตูล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สถาบันการศึกษาวิทยาเขตลำปาง สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ University Sultal Zainal Abidin:UNISZA Malaysia แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมที่สำคัญ คือ การบรรยายพิเศษ เรื่อง “การบูรณาการสหวิทยาการกับอิสลามานูวัตร์สู่การสร้างสันติภาพและสังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน” โดย รองศาสตราจารย์ ดร.อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต ทั้งนี้มีการจัดแสดงนิทรรศการ มีพิธีมอบรางวัลให้แก่นักวิจัยดีเด่นในปี 2561 และการมอบรางวัลผู้นำเสนอดีเด่นประจำห้อง

การดำเนินการในวันนี้ ได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากทุกฝ่าย บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว กระผมขอเรียนเชิญท่านประธาน ได้กรุณากล่าวเปิดงาน งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 ปี 2561 เรื่อง “การบูรณาการสหวิทยาการกับอิสลามานูวัตร์สู่การสร้างสันติภาพและสังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน”

รายนามคณะกรรมการกองบรรณาธิการ

ด้วย สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ได้จัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4 ปี 2561 ภายใต้หัวข้อเรื่อง “การบูรณาการสหวิทยาการกับอิสลามานูวัตร์สู่การสร้างสันติภาพและสังคมคุณธรรมอย่างยั่งยืน” ในวันอังคาร ที่ 18 ธันวาคม 2561 ณ อาคารเรียนรวมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งนี้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการกองบรรณาธิการ เพื่อมีหน้าที่ในการตรวจสอบ คัดกรอง ประเมินผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการครั้งนี้ รวมถึงการจัดทำเอกสารประกอบการประชุมสัมมนา (Proceedings) ดังรายนามต่อไปนี้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยฟาฏอนี
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

ประธานกองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาการียา หะมะ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

คณะกรรมการกองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.มุฮัมมัดซาคี เจ๊ะหะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
รองศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะ การ์รีนา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล	มหาวิทยาลัยบูรพา
รองศาสตราจารย์ ดร.สรรพลสิทธิ์ กล่อมเกล้า	มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง
รองศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหีม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ นิแวเต๊ะ หะยีวามิง	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเลาะ แวอูเซ็ง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารูัจจน์ สองเมือง	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑกานติ ชุบชวงค์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุฆอรี ยีหมะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มุฮัมมัดสกรี มั่นยูนู	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุไรรัตน์ ยามาเร็ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิระพันธ์ เดมะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจ๊ะเหล๊ะ แยกพงศ์
อาจารย์ ดร.ซั่มซู สาอู
อาจารย์ ดร.อับดุลฮา์กัม เอ็งปียา

มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บรรณาธิการจัดการ (Proceedings)

ดร.อิสมาอีล ราโอบ
นายฟาริต อับดุลลอฮ์หะซัน
นายมุฮัมหมัด สนิ
นายมาหะมะ ดาแม็ง
นายอาสมิง เจ๊ะอาแซ
นางสาวกามีละ สาอะ
นางสาวรอหานิง หะนะกาแม

รายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและประเมินบทความ

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาการิยา หะมะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
รองศาสตราจารย์ ดร.มูฮัมหมัดซากี เจ๊ะหะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
รองศาสตราจารย์ ดร.สรรพลสิทธิ์ กล่อมเกล้า	มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง
รองศาสตราจารย์ ดร.อับลูเลาะ การ์รีนา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
รองศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ทองเผื่อ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
รองศาสตราจารย์ ดร.เกษตรชัย และหีม	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศิริพันธ์	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑกานติ ชุบชวงค์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาหมัด อัลฟารีดี	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิบรอเฮม เต๊ะแห	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัสลิน หลง	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แวยูโซะ สีตะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิดรีส ดาราไก	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับลูรอซาก สุไลมาน	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารูวัจน์ สองเมือง	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มะพลี แมงกอง	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาหะมะกอซี กาซอ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับลูเลาะ อูมา	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุมิตรา แสงวณิชย์	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุฮานา สาแมง	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มะดาโอะ ปูเตะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มาหะมาดารี แวโนะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฮัสบูลเลาะ อาคิสสกุล	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยะโก๊ะ ขาเร็มดาเบะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซุไฮมิน เจ๊ะมะลี	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อิสมาอิล อาเนาะกาแซ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อิสมาแอ สะฮิ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นินาดียะห์ อาแย	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รอซีดะห์ หะนะกาแม	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาเดร์ สะอะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเลาะ แวอุเซ็ง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มะรอนิง สาแลมิง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาฟีฟ ลาเต๊ะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลรอหนิง สือแต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุสลัน อุทัย	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อะหมัด ยี่สุนทร	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อับดุลรอฮิด เจ๊ะมะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ จินดาบถ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิวัช แก้วจำนงค์	มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุฆอรี ยี่หมะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุไรรัตน์ ยามาเรียง	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อาจารย์ ดร.ปัญญา นาวงศ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.อิลยาส ลีเดะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.เกตุ อัสมีมานะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.มูหัมหมัดอาฟีฟ อัสสลีฮีย	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.อับดุลฮาดี สะบูดิง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.อัสมัน แตอาลี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.อับดุลเลาะ ยูไซ๊ะ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.วันพิชิต ศรีสุข	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.ประจวบ ทองศรี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.ซาฟีอี อาดำ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.ซอฮีบุลละฮารี บินโมง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.ซัมซุ สาอุ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.อับดุลรอเซาะ หะมีแย	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
อาจารย์ ดร.มูฮำหมัด วาเล็ง	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
Dr.Miirqani	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
อาจารย์ ดร.ยามีละห์ โต๊ะแม	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อาจารย์ ดร.กุ่มจัดี ยามิรุเต็ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อาจารย์ ดร.อับดุลรอแม สุหลง	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อาจารย์ ดร.ฆอซาลี เบ็ญหมัด	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
อาจารย์ ดร.อับดุลอาชิ กะลุแป	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
อาจารย์ ดร.มูฮัมหมัดดาวูด บิลร่าหมาน	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
อาจารย์ ดร.มะยูตี ตีอรัมมะ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
อาจารย์ ดร.อิสมาอีล ราโอบ	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
อาจารย์ ดร.ฟัตฮี จะปะเกีย	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
อาจารย์ ดร.มะลิตี สาแล	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
อาจารย์ ดร.นุรุดดีนอับดุลลอฮฺ ดากอฮา	มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

สารบัญ

	หน้า
ถ้อยแถลง	III
คณะกรรมการกองบรรณาธิการ	IV
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและประเมินบทความ	VI
การนำเสนอบทความแบบบรรยาย (Oral Presentation)	
ห้องที่ (1)	
แวยูโซะ สีเดะ	1-17
การวิเคราะห์ภูมิหลังของนักปราชญ์ปัตตานีในการ สร้างงานประพันธ์พื้นเมืองด้านวิทยาการอิสลาม บนคาบสมุทรทองคำในอดีต	
อับดุลรอฮ์มาน จะปะกียา	18-29
ตัครีจัญอัลหะดีษ : ความหมาย ประวัติ และ ความสำคัญ	
ฮามีเดห์ สาแม	30-42
ท่านหญิงอุมมูมาเราะฮ์และท่านหญิงอุมมูวาเราะ เกาะฮ์กับสิทธิของสตรีในอิสลาม	
ฮูสนีเยห์ สาละ	43-49
วิธีการป้องกันจากการคุกคามของชัยฏอนตามแบบ ฉบับของท่านศาสนทูตมุหัมมัด (ศ็อลลา)	
อาหะมะ คาเด	50-75
เทคนิคและวิธีการสอนของท่านนบีในหนังสือ อัลอ์เราะฮ์อินอันนะวะวียะฮ์	
أحمد كادي	76-85
جهاد محمد ومنهجه في الدعوة	
Muhammadidris Duereh	86-97
SIFAT ALLAH DARI PERSPEKTIF ABDULLAH BIN ABBAS: SATU ANALISIS TERHADAP RIWAYAT-RIWAYATDARIPADANYA	
มูฮำหมัดดาวูด ซอลฮาน	98-109
การอธิบายอายะฮ์ (ولتعلن علوا كبيرا) จากซู เราะฮ์อัลอิรออ : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนัก อธิบายในอดีตและปัจจุบัน	
อีสม่าแอ กาเต๊ะ	110-118
มูลเหตุและวิวัฒนาการเกิดศาสนาตามทัศนะอิบ นุ กะซีร์ในหนังสือตีฟซีรุลกุรอ่านุลอาซีม	
ปริญญา ประหยัดทรัพย์	119-129
การเข้ารับอิสลามของมูอัลลัฟในชุมชนมุสลิมพื้นที่ ชายฝั่งอันดามันจังหวัดภูเก็ต	
Armada al-Fariti	130-146
Faktor-faktor Kemunculan Bid'ah dalam Masyarakat Menurut Petujuk al-Quran dan al-Sunnah	

ห้องที่ (2)

อานิส พัฒนปรีชาวงศ์	ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการชะกาดฟีตฺรฺของ สำนักงานคณะกรรมการอิสลามในสามจังหวัด ชายแดนใต้	147-156
MOHAMED LAMINE M.SYLLA	التعارض بين التصوص الشرعية ومبادئ السلم: القتال نموذجا	157-164
ยิบดินจ ดอิลิ	كيفية الأذان في ليلة مطيرة وظلمة أو ذات ريح مقارنة بين مذهب المالكي والشافعي والحنبلي	165-179
ยิบดินจ ดอิลิ	دراسة حالات اليمين في الصلاة مقارنة بين المذاهب الأربعة	180-195
นุอรอลินา ตยตุฎูตมิกุล	การศึกษาพัฒนาการของการแปลความหมาย อัลกุรอานเป็นภาษาไทยและลักษณะโดยรวมของ การแปลในแต่ละยุค	196-208
عبد العزيز ميكو	أحكام جريمة القتل العمد في التشريع الجنائي الإسلامي	209-227
رمضان مخلوف عبد الحليم	مراكز تعليم القرآن الكريم وأثرها في تعلم مهارة القراءة العربية لطلبة المستوى الثاني.مركز تعليم اللغة العربية	228-247
مروان حاج مأمينج	فرانن دعوة دان تربية توان كورو حاج عبدالرحمن بن حاج أحمد فومبيغ دفظاني	248-265
อับดุลลอฮ อัลอูซามะฮ์	อิทธิพลของการไม่เชื่อในพระเจ้าต่อตัวบุคคล และสังคม	266-281
ซาฟารี เหาะไบ	ประวัติความเป็นมาการอนุญาตตุลาการอิสลาม	282-297

ห้องที่ (3)

อาแว แมะอูมา	ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมุสลิม : กรณีศึกษานักเรียนที่ออกกลางคันของโรงเรียน ขยายโอกาสแห่งหนึ่งในอำเภอยะรัง จังหวัด ปัตตานี	298-311
มูฮัมหมัดอาฟีฟี อัซซอลีฮีย	การสอนเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณใน อิสลาม	312-324

รอซีดีต สาแม	บันทึกการอ่านและการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	325-336
อิบบรอเฮง อาลฮูเซน	ศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	337-349
สุบันโนญ จินารังค์	การศึกษახอบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับรูปแบบการบริหารจัดการกับแนวทางการดำเนินงานในโรงเรียนเกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคยาสูบกับนักเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย	350-367
มัยซุม สะดีแม	ปฏิบัติการการตอบสนองของนักศึกษามุสลิมที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศต่อวรรณคดีตะวันตกภาษาอังกฤษ	368-383
ซอลีฮะห์ หะยีสะมะแอ	การพัฒนาทักษะการจัดการเรียน รู้แบบบูรณาการอิสลามและบูรณาการร่วมสมัยสำหรับนักศึกษาครู	384-399
นิเลาะ แวอูเซ็ง	การจัดการศึกษาเชิงอิสลามานูวัตร์: ข้อเสนอโมเดลเชิงการพัฒนา	400-408
ยูทธนา เกื้อกุล	แนวคิดทางการศึกษาของท่านนบีมุหัมมัด ค็อลฯ : สาระสำคัญและการประยุกต์ใช้	409-418
อับดุลฮากัม เฮ็งปียา	การสอนอิสลามศึกษา: จากแนวคิดสู่การวิจัย	419-425
Omar Kalifa Fofana	Contemporary Islamic Education in Liberia	426-429
ห้องที่ (4)		
ผศ.ดร.รุฮานา สาแมง	“Hikmah” Psikologi Rasulullah Inspirasi dan Penguatan Dalam Kehidupan Kontemporer	430-448
วันเพ็ญ สังข์ศิลป์เลิศ	รูปแบบการขับเคลื่อนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา : จังหวัดชายแดนภาคใต้	449-460
ดร.อับดุลรอแม สุหลง	สถาบันปอเนาะ : กรณีศึกษาหลักสูตรและการสอนในอดีตและปัจจุบัน	461-470

ดร.มุหัมมัดสุโหมี เสงยามา	ผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิดนูรุลสุดา บ้านบ่อเจ็ดลูก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	471-481
มุฮัมหมัดอารีฟ แวสาแล	การบริหารโรงเรียนโดยใช้หลักวะสฎียะฮตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี	482-498
อาซีเยาะห์ ลาเตะ	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษามลายูโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	499-506
Rosadi Suema	การมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยฟาฏอนีกับการพัฒนาทักษะการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้“IQRA’ MODEL” ผ่านกระบวนการ PLC: สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ	507-525
ปัญญา นาวงษ์	การพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อเตรียมล่ามภาษาอาหรับด้านการรักษาพยาบาลในประเทศไทย	526-540
อนนต์ ตุทาย	การบริหารจัดการโรงเรียนคุณธรรม ศูนย์โรงเรียนคุณธรรม ตามวิถีอิสลาม	541-556
อับดุลเลาะ มะฆา	ครูผู้สอนตาดีกาในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาสกับการสอนตามแนวทางนบีมุฮัมมัด	557-571
ห้องที่ (5)		
กูปัทมา กาลีกาตะโป	อิสลามกับสิทธิของสตรีตามปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948	572-588
อิสมาแอ สะฮิ	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาและกระบวนการทางการเมืองในอิสลาม : กรณีศึกษาความจำเป็นของสังคมมุสลิมไทย	589-601
สัมพันธ์ วารี	ค่ายอาสาพัฒนาชนบทบนเส้นทางสู่สันติภาพ : กรณีศึกษา ค่ายอาสาพัฒนาชนบทของนิสิตนักศึกษาไทยมุสลิมในทศวรรษ 2500 ถึงทศวรรษ 2510	602-614

ฮามีดะห์ ฮาสัน โต๊ะมะ	สถานภาพ และการปรับตัวของสตรีมุสลิม หม้ายในสาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษา : สตรีมุสลิมหม้ายในอำเภอรามัน จังหวัดยะลา	615-626
Maisarah	PERANAN PEREMPUAN TERHADAP POLITIK DI ACEH (SUATU KAJIAN DIKAWASAN KECAMATAN BAITUSSALAM, KABUPATEN ACEH BESAR, PROVINSI ACEH)	627-646
Reni	Strategi Politik Partai Keadilan Sejahtera (PKS) Pada Pemilihan Kepala Daerah (Pilkada) 2017 di Kota Banda Aceh.	647-661
Hasanulddin Mohd	BUKU SOAL JAWAB HAJI DAN UMRAH TERBITAN LEMBAGA TABUNG HAJI: LATAR BELAKANG DAN MANHAJ PENGAMBILAN RUJUKAN	662-674
Islahuddin	CITRA PEREMPUAN DALAM NOVEL RATU-RATU PATANI: KAJIAN KRITIK SASTRA FEMINIS	675-692
Suraiya Chapakiya	PENGGANDAAN SEPARA DALAM DIALEK MELAYU PATANI: ANALISIS BERDASARKAN TEORI AUTOSEGMENTAL	693-710
ห้องที่ (6)		
ซาลีฮะ มูซอ	กิตาบรำปัย-รัมปัยยัน : จารีกองค์ความรู้ท้องถิ่น และภาพสะท้อนความสร้างสรรค์ในการสื่อองค์ ความรู้	711-724
มารูยูกี รานิง	ปัญหาการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการเลือกตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่น พ.ศ. 2545	725-736
มารูยูกี รานิง	ปัญหาการดำเนินคดีทางอาญาของเจ้าพนักงาน ตำรวจต่อเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553	737-749

Sary El	The782-795 Qadyaniat in Cambodia: A Study on Isl796-810amic Group and the Manners of Confron811-821ting It	750-765
อับดุลเลาะ ปือโต	การเปลี่ยนแปลงของเมาะมาวี: จากชุมชน การค้าสู่พื้นที่ความมั่นคง	766-781
ไมซาเราะ ซุนร์กะ หมาน	บุหงาบุตะฮู : การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการ ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม สาขาความรู้และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล	782-795
สุกรี บุญเทพ	มหรธรรมศิลปะและวัฒนธรรม การทดสอบกอรี มูร็อตตัล และ อนาซีด เพื่อสันติสุข ระดับ ภาคใต้ : เปรียบเทียบ ครั้งที่ 1 ถึงครั้งที่ 3	796-810
อิติรส ดาราไก่	แนวคิดการป้องกันและแก้ปัญหาเสพติดด้วย วิถีอิสลาม	811-821
อับดุลอาชี กะลูแป	ศึกษาการสร้างคนของพรรคการเมือง Partai Keadilan Sejahtera (PKS) ในเมืองจาการ์ตา ของประเทศอินโดนีเซีย	822-835
ห้องที่ (7)		
โมหะมัดรูฟานี บาหะ	ความสัมพันธ์ด้านสังคมระหว่างมุสลิมกับต่างศาสนาในชน: ในอิสลาม กรณีศึกษาชุมชนบ้านคล้า ตำบลตาเซะ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	836-846
มะรอนิง สาลแมมิง	ศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ ประสบการณ์การบริหารจัดการสำนักงาน คณะกรรมการอิสลามในประเทศไทย : ศึกษา ระบบใกล้เคียงข้อพิพาทว่าด้วยครอบครัว และ มรดกตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลาม	847-866
พระบุญมา แหมทอง	ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนวรนาเรียม จังหวัดสงขลา ต่อบทบาทของพระสงฆ์ ในการ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	867-878
มุหัมหมัด ล่าเมาะ	การบริหารมัสยิดด้วยหลักการอิสลาม	879-895

ฮาเร๊ะ เจ๊ะโต	ชัยคมหัมมัดนุรุ อัลพะฎอนีย์ : คุณูปการต่อการพัฒนาสังคมมุสลิมผ่านกิตาบกิฟายะฮฺ อัลมุฮตุดะดีย	896-904
สุรชัย ไวยวรรณจิตร	มลาญนอกเขต-ซันท์ : พื้นที่ชีวิตของนักศึกษา มลาญมุสลิม (ไทย) ในประเทศมาเลเซีย	905-928
ผศ.ดร.ศันสนีย์ จันทร์อานุภาพ	การส่งเสริมชีวิตทางสังคมและการทำงานของ ผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ตำบลท่ามะลิ่ง อำเภอ เมือง จังหวัดสตูล	929-939
อับดุลมาชี หะยีสะมาแอ	ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนมุสลิมกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ: กรณีศึกษาเขตพื้นที่ รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรจะก๊วะ จังหวัด ยะลา	940-955
ห้องที่ (8)		
ณรงค์ หัศนี	ตะกาฟูล : หลักเจตนารมณ์และการดำเนินการ ในประเทศไทย	956-965
ธีรวัช จาปริง	การสื่อสารภายในองค์กรของธุรกิจครอบครัว กับการบูรณาการอิสลาม	966-979
ฟาริส สือรี	กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมของกลุ่ม ชุมชนท่องเที่ยวบางปู ต.บางปู อ.ยะหริ่ง จ. ปัตตานี	980-993
อาหามะ อาแว	บทบาทสหกรณ์อิสลาม อิบนูอัฟฟาน จำกัด ใน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก	994-1006
โรสนา รัฐการ์ณย์	นวัตวิถียาลาล : การตลาดเพื่อการท่องเที่ยว	1007-1019
หมัดอุเส็น หมัดหมัน	ความจำเป็นในการรับรองฮาลาลขององค์กร ศาสนาอิสลามต่อผลิตภัณฑ์เพื่อการอุปโภค และบริโภค	1020-1032
ณภัทร นาคสวัสดิ์	แนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิง อาหารท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี	1033-1040
ณภัทร นาคสวัสดิ์	การศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เสริมตางซี ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา	1041-1048

อับดุลรอซะ ลากา	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านอาหารบุฟเฟต์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี	1049-1065
เสาวนีย์ สวงวนวงศ์ภักดี	การบริหารลูกหนี้ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการเงินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดนครราชสีมา	1066-1080
ห้องที่ (9)		
กามีละฮ์ หะยียะโกะ	การตลาดล้ำเส้นชวนพนันเพื่อการกระตุ้นตลาดที่ส่งผลต่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้	1081-1091
มนสิชา วงษ์รัตนพิพัฒน์	แนวทางการส่งเสริมอัตลักษณ์ "กือดาจีนอ" ในอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เพื่อการท่องเที่ยว	1092-1104
รุวัยดา อาหมัน	การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนอ่าวปากบารา อำเภอละงู จังหวัดสตูล	1105-1116
ซัมรอฮ ดอเลาะ	การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของชุมชนต้นหยงเปาว์ ตำบลท่ากำชำ อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี	1117-1128
ฮาริยานี เจะโซ๊ะ	กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมของกลุ่มชุมชนท่องเที่ยวบางปู ตำบลบางปู อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี	1129-1140
ซูไรดา สะนิ	คุณสมบัติของเกษตรกรสวนทุเรียนในตำบลทรายขาว อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ตามโมเดลการพัฒนาไทยแลนด์ 4.0	1141-1151
มีสกิน ปุนยัง	การศึกษาศักยภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลปุย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล	1152-1160
ยาวาเฮ มะดีเยาะ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมอาหารพื้นเมืองสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	1161-1176
ดร.สุพัฒพงศ์ แย้มอิม	รูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในนักศึกษามหาวิทยาลัย	1178-1190
หมัดเฟาซี รูบามา	การรับรู้ความรับผิดชอบต่อสังคมของพนักงานบริษัท หาดทิพย์ จำกัด (มหาชน)	1191-1200

ห้องที่ (10)

محمد علي عمر شيدو	الخطأ في النظام اللغوي أسبابه وعلاجه: مادة النحو نموذجاً: دراسة تطبيقية على طلبة السنة الثالثة والرابعة في قسم اللغة العربية، جامعة فطاني	1201-1220
سيمسو جيء لينج	فضل العلم الشرعي وأهميته	1221-1237
عماد الدين مخلوف عبدالحليم	دلالات لفظة (آية) في السياق القرآني	1238-1248
ياسر محمد واتيه	الأساليب البلاغية في شعر حسان بن ثابت	1249-1261
ทรงศักดิ์ หมดสะและ	ลักษณะอักษรภาษาอาหรับ	1262-1276
أبو القاسم محمد سليمان	المسائل التي خالف فيها ابن هشام النحاة في شرح قطر الندى وبل الصدى	1277-1289
مصطفى الشرقاوي	اختبار تحديد المستوى لمنهج العربية بين يديك كتاب الطالب الثاني - دراسة تحليلية	1290-1304
يحي ولد عبد الله	دور الوسطية في الوقاية من الانحراف الفكري دراسة وصفية تحليلية	1305-1319
إلياس حسن الصديقي	التعامل مع غير المسلمين في القرآن والسنة	1320-1337
يامುದಿನ ಸಾಅಲ	โครงการ International Islamic Studies-Networking (IISN) บทบาทที่สำคัญของวิทยาลัยอิสลามศึกษาในการเผยแพร่ภาษาอาหรับ	1338-1349
สรารุช สายทอง	การสอนภาษาอาหรับแก่บุตรในชีวิตประจำวันตามบริบทสังคมไทย	1350-1359
يوهاري (جوهرى) مأسينج	المجاز المرسل في سورة البقرة من خلال كتب التفسير البلاغية: دراسة وصفية تطبيقية	1360-1372
رمضان مخلوف عبد الحليم	مراكز تعليم القرآن الكريم وأثرها في تعلم مهارة القراءة العربية لطلبة المستوى الثاني بمركز تعليم اللغة العربية	1373-1392

ห้องที่ (11)

มูฮำหมัดตายุดีน บาอะคีรี	ความหลากหลายของพรรณไม้ดอกหอมในพื้นที่ หุบเขาลำพญา ตำบลลำพะยา อำเภอเมือง ยะลา จังหวัดยะลา	1393-1405
ชปรี หะยีหมัด	การศึกษาระบบสารสนเทศเพื่อกลุ่มวิสาหกิจ เพื่อสังคมในการจัดการไม้ผลจังหวัดยะลา	1406-1416
ซากิ นิซัง	การประยุกต์ใช้เครื่องมือการคิดเชิงออกแบบใน การพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร: กรณีศึกษาการ พัฒนาไอศกรีมรสใหม่จากผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน	1417-1440
นูชานา ปะกียา	การติดตามการเกิดกรดอะซิติกในการ กระบวนการหมักน้ำส้มสายชูโดยใช้น้ำตาล โตนดเป็นสารตั้งต้น	1441-1447
อัครวินท์ ศาสนพิทักษ์	มาตรการการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในประเทศอินโดนีเซีย	1448-1456
เอกมาศ วงศ์ไพรินทร์	ต้นทุนและการทำนายต้นทุนการรักษาพยาบาล กลุ่มโรคอุบัติเหตุทางถนนด้วยเทคนิค linear regression และ neural network	1457-1467

การนำเสนอบทความแบบโปสเตอร์ (Poster Presentation)

สิริวรรณ ชุนดำ	แนวคิดเชิงนวัตกรรมกับการเรียนการสอน ภาษาอาหรับในสถานศึกษา	1468-1479
ชนวนี จิใจ	ความต้องการศึกษาต่อ และคุณลักษณะบัณฑิต ที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สุขาภิบาล สิ่งแวดล้อม) คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ การเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	1480-1491
พุมพนิต คงแสง	พฤติกรรมผู้นำทางวิชาการในโรงเรียนเรียนรวม จังหวัดยะลา	1492-1502
อุซุพร บถพิบูลย์	รูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ในการเผชิญอุปสรรคของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดชายแดนใต้	1503-1512
จิตรกร เกษรินทร์	โรงเรียนอัจฉริยะ	1513-1518

ซอเลียะห์ ซัยฟูลอิสลาม	ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอมายอ จังหวัดปัตตานี	1519-1534
นาซีห๊ะ เจะเลง	ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลในการนำหลักธรรมาภิบาลเพื่อพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาตำบลป้อมมิ่ง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	1535-1547
สุไมยะห์ วอเดร์	หลักฐานทางภาษา เรื่อง คำบุพบท ในหนังสือเอาฏอฮฺลมาซาลิก อีลา อัลฟิยะห์อิบนุมาลี กของท่านอิบนุฮิซาม	1548-1564
มูฮำมัด ซัยฟูลอิสลาม	ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอินโดนีเซียในการพัฒนาการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	1565-1579
มาหะมะรุดี เปาะอีแต	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองสะเตงนอก อำเภอเมืองจังหวัดยะลา	1580-1592
อับดุลลาฟี แวกาจิ	คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการครูโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลในเขตอำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส	1593-1607
นิชุตติมา โตะแปเราะ	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน ในเขตเทศบาลนครยะลา อำเภอเมืองจังหวัดยะลา	1608-1620
จตุรงค์ เหมรา	ประสิทธิผลของแบบจำลองการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุโดยใช้สถาบันการพลศึกษาภาคเหนือเป็นฐาน	1621-1626
กรกนก พฤกษ์รัตน์	المسائل اللغوية في شواهد المعلقات من كتاب أدب كاتب لابن قتيبة: دراسة وصفية تحليلية	1627-1641
สุกรี บุญเทพ	การประเมินโครงการมหกรรมศิลปะและวัฒนธรรม การทดสอบกอริ มูรู้อตตัล และอนาซีตเพื่อสันติสุขระดับภาคใต้ ครั้งที่2	1642-1656
Phaosan Jehwae	ANALISIS KESALAHAN BAHASA MELAYU DALAM KALANGAN PELAJAR SEKOLAH PONDOK DAERAH YARANG, WILAYAH PATANI	1657-1676

มะพลี แมกอง	الغربة في التراث العربي	1677-1692
อาหามะกอดี กาซอ	บทบาทของชะกาดในการพัฒนาสังคม กรณีศึกษา: คณะกรรมการอิสลามประจำ รัฐเปอร์ลิส มาเลเซีย	1693-1706
أنيسة جيء ما	الأخطاء النحوية من خلال كتابات الطلبة في مادة العربية للاتصال (1) (الشعبتان 04، 08) بجامعة فطاني – تايلاند	1707-1720
สุวินันท์ มะเซ็ง	ศาสนาอิสลาม : กฎหมายแห่งชีวิต วิถี ปฏิบัติการจัดการมรดก ในจังหวัดปัตตานี	1721-1729
เพ็ญนภา เกื้อเกตุ	การใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารของธุรกิจ อุตสาหกรรมในจังหวัดยะลา	1730-1739
เพ็ญนภา เกื้อเกตุ	ทัศนคติในการเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางการบัญชีของบริษัทเอกชนในจังหวัดยะลา	1740-1749
ภูริชาติ พรหมเต็ม	ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบัญชีของ วิสาหกิจชุมชนในจังหวัดยะลา	1750-1760
เพ็ญนภา เกื้อเกตุ	ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของ พนักงานบัญชีกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัดใน จังหวัดยะลา	1761-1770
เอกมาศ วงศ์ไพรินทร์	ต้นทุนและการทำนายต้นทุนการรักษาพยาบาล กลุ่มโรคอุบัติเหตุทางถนนด้วยเทคนิค linear regression และ neural network	1771-1779
บุคอรี มะตุแก	ทัศนคติและการยอมรับการเลี้ยงแกะของผู้เลี้ยง แกะในจังหวัดยะลา	1780-1792
ณัฐธยาน์ ฟาน เบม	การตรวจสอบปริมาณสารประกอบฟีนอลิกส์ และความเป็นพิษระดับเซลล์จากสารสกัดจาก พืชบางชนิดที่มีฤทธิ์ต้านโรคมะเร็ง	1793-1803
นริศา เหลลอุดุหวิ	การศึกษาการสกัดสารสีแดงจากธรรมชาติเพื่อ ใช้ในอุตสาหกรรมอาหารที่สอดคล้องกับ มาตรฐาน ฮาลาล	1804-1816
ณัฐพล สิทธิฤทธิ์	เครื่องเตือนภัยน้ำท่วมผ่าน APP LINE	1817-1823
ภาณุมาศ รักขาว	รถไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์	1824-1830

ชั้นวานี จิใจ	ระดับความตึงเครียดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และความคิดเห็นปัจจัยทางสภาพแวดล้อมต่อ การเลี้ยงนกเขาชวาในพื้นที่เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา	1831-1841
อดิษฐ์ หวังพิทยา	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในทัศนะอิสลาม	1842-1849
ภควรรษ ทองนวลจันทร์	คุณภาพของเต้าหู้แข็งจากการแช่ถั่วดำใน สภาวะที่แตกต่างกัน	1850-1860

ระดับความดังเสียง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และความคิดเห็นปัจจัยทางสภาพแวดล้อมต่อการได้ยินนกเขาชวาในพื้นที่เทศบาลนครยะลา จังหวัดยะลา

ชนวนี จิใจ¹ และ ไชนะ มูเล็ง²

¹ปร.ด. (วิศวกรรมโยธาและสิ่งแวดล้อม), อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

²วท.ม. (การจัดการสิ่งแวดล้อม), อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกศึกษาระดับความดังเสียง สภาพแวดล้อมทางด้านแสง อุณหภูมิ และความชื้น ส่วนที่สองศึกษาความคิดเห็นของผู้ได้ยินนกเขาชวาทางด้านปัจจัยที่มีผลต่อการได้ยินนกเขาชวา ทำการวัดเสียง แสง อุณหภูมิ และความชื้น ด้วยเครื่องวัด 4 ประเภทในเครื่องเดียวกัน ทำการตรวจวัดทั้งหมด 21 จุด พบว่าระดับความดังเสียงเฉลี่ยมีค่าอยู่ในช่วง 57.11-67.78 เดซิเบลเอ ซึ่งทุกจุดไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน (< 70 เดซิเบลเอ) ความเข้มแสง อุณหภูมิ และความชื้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 403.00-1,079.22 ลักซ์, 30.11-33.33 องศาเซลเซียส และ 58.94-83.44 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ความคิดเห็นของผู้ได้ยินนกเขาชวาจำนวน 50 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุมากกว่า 60 ปี รายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 10,000 บาท มีการได้ยินนกเขาชวามากกว่า 10 ตัว และมีระยะเวลาในการได้ยินมากกว่า 1 ปี วัตถุประสงค์หลักในการวิจัยส่วนใหญ่เพื่อเข้าร่วมแข่งขันประชันเสียง และเป็นประเพณีมากที่สุด และเห็นว่าปัจจัยทางด้านกลิ่น มีผลมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยทางด้าน เสียง อุณหภูมิ ความชื้น และแสง ตามลำดับ ดังนั้นสภาพแวดล้อมที่ดีและเหมาะสมมีผลต่อการได้ยินนกเขาชวา

คำสำคัญ : สภาพแวดล้อม, นกเขาชวา, มลพิษทางเสียง

Sound Level, Physical Environment and The Opinion of Environmental Factors Influence on Zebra Dove Birder in Yala Municipality, Yala Province

Sunwanee Jijai¹ and Saina Muleng²

¹Ph.D. (Civil and Environmental Engineering), Lecturer of Environmental Science, Faculty of Science Technology and Agriculture, Yala Rajabhat University

²M.Sc. (Environmental Management), Lecturer of Environmental Science, Faculty of Science Technology and Agriculture, Yala Rajabhat University

Abstract

This study was divided two section: first, the study of sound level and physical environment (light, temperature and humidity). Second, to study the opinions of the zebra dove birders. This study used 4 in 1 of digital multifunction environment meter for measuring sound, light intensity, temperature and humidity. All measurements were 21 points. The results showed that the average of sound level was in the range 57.11-67.78 dB (A). That is not exceeded standard of the National Environment (< 70 dB (A)). The average of light intensity, temperature, and humidity average of 403.00-1,079.22 lux, 30.11-33.33 °C and 58.94-83.44% respectively. The results showed that 50 persons of the the birder were age over 60 years old with an average income of less than 10,000 baht. And had the zebra dove in the farm more than 10 doves. The duration of the breeding was more than one year. The major of objective to breeding of zebra dove to compete in audio competitions and most traditionally. The odor factor was the most influential factors. And following by the noise, temperature, humidity and light, respectively. The good and suitable environment gave the high quality of zebra dove.

Key word: Environment, zebra dove, noise pollution

บทนำ (Introduction)

จากนโยบายของรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และกลุ่มยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดชายแดนใต้ จะเห็นได้ว่ามุ่งสู่การพัฒนาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังเช่นวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดยะลา “ยะลาน่าอยู่ เชิดชูสันติสุข รุกทันอาเซียน” ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา มีวิสัยทัศน์ว่า “สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ นำยะลาสู่สันติสุข พัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน” และเทศบาลนครยะลาเองได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลนครยะลา พ.ศ. 2558-2562 ภายใต้กรอบวิสัยทัศน์ “นครยะลาน่าอยู่ เศรษฐกิจดี เทคโนโลยีก้าวไกล การเมืองโปร่งใส ประชาชนร่วมใจ มุ่งสู่อาเซียน” (คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล, 2557) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าทุกยุทธศาสตร์มุ่งการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในส่วนของจังหวัดยะลานั้นการพัฒนาเศรษฐกิจของเทศบาลนครยะลาได้มีการขับเคลื่อน และกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องดังจะเห็นได้จากโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดยะลา เช่น โครงการถนนคนเดิน เทศกาลอาหารสะอาดรสชาติเยี่ยม และมหกรรมแข่งขันนกเขาชวาอาเซียน ซึ่งเป็นโครงการที่จังหวัดจัดขึ้นทุกปีและเป็นโครงการที่สำคัญเพื่อให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชนหรือในพื้นที่ เนื่องจากการแข่งขันนกเขาชวาได้รับความนิยมมากทั้งจากชาวไทย และชาวต่างชาติ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย เป็นต้น และจะเห็นได้ว่าประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีค่านิยมในการเลี้ยงนกเขาชวา ซึ่งการเลี้ยงนกเขาชวานั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในภาคใต้มาช้านาน เพราะนกเขาชวาถือได้ว่าเป็นสัตว์เลี้ยงประจำบ้านมาตั้งแต่สมัยโบราณ โดยมีหลักฐานปรากฏตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 3 และ 4 มีการเลี้ยงจนถึงปัจจุบัน จนแทบจะเป็นวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตของคนในภาคใต้ หรือจังหวัดยะลา วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงของแต่ละคนก็แตกต่างกันไป บางคนเลี้ยงเพื่อความสุนทรีย์ภาพ บางคนเลี้ยงเพื่อเข้าแข่งขัน หรือบางคนเลี้ยงเพื่อผสมลูกนกขายเป็นอาชีพ ในอดีตการเลี้ยงนกเขาชวาจะจับนกจากป่า ซึ่งการให้ได้นกพันธุ์ดีเป็นเรื่องที่ยุ้งยาก ดังนั้นนักเล่นนกในปัจจุบันจึงได้คิดค้นหาวิธีการในผสมนกเขาเองเพื่อให้ได้นกพันธุ์ดี (มัลลิกา คณานุรักษ์, 2531; จิตารัตน์ รัตไว้, 2548) การเลี้ยงนกเขาเพื่อให้นักที่มีลักษณะพันธุ์ดีนั้นต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่าง เช่น อาหารที่นกกินนั้นต้องใกล้เคียงที่นกเคยกินตามธรรมชาติหรืออยู่ในป่า รวมถึงสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ เนื่องจากการนำมาเลี้ยงที่บ้านมีสภาพแวดล้อมที่ต่างจากธรรมชาติที่นกเคยอยู่ สภาพแวดล้อมที่เป็นมลพิษ เช่นมลพิษทางอากาศ เสียง หรือสภาพอากาศที่ร้อนเกินไป มีแสงจากกระจกเงา ก็จะส่งผลกระทบต่อนกเขาชวาได้ ทำให้นักเขาที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวไม่ขัน หรืออัตราการติดลูกลดลง เป็นต้น (อลงกรณ์ มหรรณพ, 2545; จิตารัตน์ รัตไว้, 2548)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของสภาพแวดล้อมต่อการเลี้ยงนกเขาชวาในพื้นที่จังหวัดยะลา เนื่องจากนกเขาเป็นที่นิยมของประชาชนในพื้นที่ และตรงกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่ส่งเสริมให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจการแข่งขันนกเขาชวาเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับรายได้ คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งการเลี้ยงนกเขาชวาเพื่อให้นักพันธุ์ดีราคาสูงนั้น นักเขาต้องการ

สภาพแวดล้อมที่ดีมาก เช่น อากาศต้องสะอาด น้ำต้องดี อาหารสะอาด แม้กระทั่งกลิ่นจากยาเกินยุง ก็ทำให้นกเขาป่วยได้ (อัมพร แก้วหนู, 2544) ดังนั้นสภาพแวดล้อมมีผลต่อนกเขาเป็นอย่างมาก และด้วยสภาวะปัจจุบันสังคมเปลี่ยนจากชนบทเป็นชุมชนเมืองมากขึ้นจึงเลี่ยงไม่ได้ที่จะประสบกับ มลพิษทางเสียง อากาศ เป็นต้น งานวิจัยนี้จึงสนใจที่จะศึกษาผลของระดับความดังของเสียง, แสง, ความชื้น และอุณหภูมิ ต่อการเลี้ยงนกเขาชวา และความคิดเห็นของผู้เลี้ยงนกเขา เพื่อทราบได้ว่าสภาพแวดล้อมในปัจจุบันมีผลต่อการเลี้ยงนกเขาหรือไม่ โดยชุมชนผู้เลี้ยงนกเขาสามารถนำข้อมูลองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการเลี้ยงนกเขาของตนต่อไปได้

วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective)

1. เพื่อศึกษาระดับความดังของเสียง และผลของสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางด้านแสง, อุณหภูมิ และความชื้น ในชุมชนที่เลี้ยงนกเขาชวาในพื้นที่เขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เลี้ยงนกเขาที่มีต่อระดับความดังของเสียง และสภาพแวดล้อมทางกายภาพในพื้นที่เขตเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือชุมชน และกลุ่มผู้เลี้ยงนกเขาชวาในเขตพื้นที่เขตเทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
การเก็บข้อมูลทางด้านเสียง วัดระดับความดังเสียง ณ แหล่งกำเนิดบริเวณสถานที่ที่มีการเลี้ยงนกเขาชวาซึ่งเป็นบ้าน หรือชุมชน โดยใช้เครื่องวัดระดับความดังเสียง ตั้งแต่เวลา 9.00-17.00 น. รวมเป็นระยะเวลา 8 ชั่วโมง และนำมาหาค่าระดับเสียงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง ($L_{eq} 8$) โดยใช้เครื่องวัดระดับความดังของเสียง (sound level meter) และการเก็บข้อมูลสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางด้านแสง, ความชื้น และอุณหภูมิ จะใช้เครื่องมือในการตรวจวัดแสง, ความชื้น และอุณหภูมิ แบบ 4 in 1 รุ่น DT-8820 (digital multifunction environment meter) และการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เลี้ยงนกเขาต่อความดังของระดับเสียงและสภาพแวดล้อมทางกายภาพใช้เครื่องมือแบบสอบถาม
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
การเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านเสียง จะเลือกจุดตรวจวัดที่เป็นสถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวา โดยจะตรวจวัดค่าความดังของเสียงและนำมาคำนวณหาค่าระดับเสียงเฉลี่ย $L_{eq} 8$ ในช่วงเวลา 9.00-17.00 น. ที่อยู่บริเวณใกล้กับถนนหรือที่มีการจราจร เพราะปัจจัยทางด้านเสียงที่ดังมากเกินไป หรือดังเป็นระยะ ๆ อาจจะมีผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวาได้ และตรวจวัดพารามิเตอร์ทางกายภาพทางด้านแสง, ความชื้น และอุณหภูมิ จะใช้เครื่องมือในการตรวจวัดโดยนำไปตรวจวัด ณ สถานที่ หรือชุมชนที่มีการเลี้ยงนกเขา สำหรับการเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้เลี้ยงนกเขาต่อความดังของระดับเสียงและ

สภาพแวดล้อมทางกายภาพใช้เครื่องมือแบบสอบถาม ณ จุดตรวจวัดที่เป็นสถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวา และเก็บข้อมูลที่สนามแข่งขันนกเพื่อประเมินเสียงนกเขาชวา ณ สนามแข่งขันนกเขาชวาอาเซียน ประจำปี 2561 (สวนขวัญเมือง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐานร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความดังเสียง ความเข้มแสง ความชื้น อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์ของผู้เลี้ยงนกเขาชวาทางด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา

ผลการวิจัย และอภิปรายผล (Results and Discussion)

การตรวจวัดระดับความดังของเสียงในชุมชนที่เลี้ยงนกเขาชวาทั้ง 21 จุด โดยเลือกพื้นที่ที่อยู่ในเขตเทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลาที่มีการจราจรปกติ และย่านชุมชน ตลาดที่มีประชาชนอาศัยอยู่ และมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยปกติทั่วไป รายละเอียดค่าระดับความดังเสียงเฉลี่ย อุณหภูมิ แสง และความชื้นดังแสดงในตารางที่ 1

จากตารางที่ 1 พบว่ามีค่าระดับความดังเสียงเฉลี่ย (Leq 8) ที่ตรวจวัดได้จาก 21 จุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 57.11-67.78 เดซิเบลเอ ซึ่งไม่เกินค่ามาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ 15 พ.ศ. 2540 ซึ่งกำหนดไว้ไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ (กรมควบคุมมลพิษ, 2544) โดยจุดที่มีค่าระดับเสียงเฉลี่ยสูงสุดคือ จุดที่ 4 ซึ่งเป็นสถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวา ณ บ้านเลขที่ 146 ถนนสิโรรส ซอย 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เป็นย่านตลาดเก่า และอยู่ใกล้กับตลาดสดบริเวณสถานีรถไฟ มีผู้คนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และมีการจราจรที่หนาแน่นตลอดเวลาในบริเวณดังกล่าว จึงทำให้มีค่าระดับความดังเสียงสูงที่สุด แต่ก็ยังไม่เกินเกณฑ์ค่ามาตรฐานระดับความดังเฉลี่ย และจากการตรวจวัดระดับความเข้มแสง อุณหภูมิ และความชื้น ของสถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวาในเขตเทศบาลนครยะลารวมทั้งหมด 21 จุดนั้น พบว่ามีค่าระดับความเข้มแสงเฉลี่ย 403.00-1,079.22 ลักซ์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณทั่วไปตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องการกำหนดมาตรฐานในการบริหาร และจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549 (กระทรวงแรงงาน, 2549) และค่าอุณหภูมิมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 30.11-33.33 องศาเซลเซียส ความชื้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 58.94-83.44 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสภาพแวดล้อมทางกายภาพทางด้าน แสง, อุณหภูมิ และความชื้น และโดยรวมของสถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวาที่ตรวจวัดพบว่าอยู่ในช่วงที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตในสภาพทั่วไปของมนุษย์ และเหมาะสมต่อการเลี้ยงนกเขา โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ และคุณภาพของเสียงของนกเขาชวา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา รุ่งรัตน์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่าพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่เอื้ออำนวยต่อการ

เสียงนกเขาชวา ด้วยสภาพอากาศที่ร้อนชื้นทำให้เป็นสภาพที่มีความเหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงนกเขาชวา ทำให้ได้นกเขาชวาที่มีน้ำเสียงดี และสุขภาพแข็งแรง

ตารางที่ 1 ค่าระดับความดังเสียงเฉลี่ย อุณหภูมิ แสง และความชื้น ณ จุดต่าง ๆ

จุดที่	ละติจูด	ลองจิจูด	เสียงdB(A)	อุณหภูมิ (°C)	แสง (Lux)	ความชื้น (%)
1	6.565383	101.290907	57.22 ±2.33	33.22±0.75	609.22±12.44	59.94±1.91
2	6.565398	101.292158	57.22 ±2.44	30.94±0.95	441.78±28.63	74.17±2.82
3	6.564230	101.296055	57.11 ±2.15	31.11±0.82	553.00±27.91	76.33±1.39
4	6.564412	101.297030	67.78 ±2.59	31.94±0.53	447.00±23.86	81.44±0.88
5	6.564117	101.292612	57.22 ±2.28	30.50±0.97	547.33±19.91	81.83±1.46
6	6.564152	101.295660	65.56 ±2.96	33.22±1.12	532.00±11.07	59.72±1.95
7	6.564893	101.297957	67.67 ±2.55	31.94±0.88	456.33±13.96	67.44±2.01
8	6.564492	101.297245	66.56 ±2.30	31.33±0.79	455.11±7.99	60.50±1.06
9	6.568872	101.297697	64.67 ±2.40	30.11±0.55	563.11±12.38	65.33±1.58
10	6.564512	101.292112	58.22 ±2.77	31.94±0.92	673.00±5.68	66.33±1.00
11	6.564538	101.292145	57.44 ±2.74	31.94±0.53	543.00±6.71	70.11±1.27
12	6.564963	101.293517	59.56 ±2.01	31.44±0.39	403.00±14.97	75.44±1.33
13	6.565092	101.243382	62.33 ±3.28	30.11±0.86	461.11±18.78	70.22±0.83
14	6.575618	101.298320	62.44 ±3.24	30.11±0.93	425.22±16.75	82.44±1.33
15	6.574770	101.297898	65.89 ±2.76	31.17±0.90	625.44±13.92	80.22±1.28
16	6.576503	101.296795	65.67 ±3.32	31.11±1.22	662.33±16.44	81.22±1.50
17	6.559724	101.263010	57.22 ±2.17	33.33±0.61	721.22±12.99	65.94±1.59
18	6.563343	101.296622	57.22 ±2.54	31.50±0.83	1079.22±16.37	77.72±1.39
19	6.564388	101.295627	67.44 ±2.51	31.94±0.58	461.78±6.14	62.50±1.73
20	6.563565	101.296230	59.89 ±2.62	30.94±0.68	584.00±12.43	83.44±1.61
21	6.563037	101.295995	60.44 ±3.54	31.39±0.86	433.33±12.18	58.94±1.42

การศึกษาในส่วนที่สอง ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้เลี้ยงนกเขาที่มีต่อระดับความดังของเสียง และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นประชาชนผู้เลี้ยงนกเขาชวาในเขตเทศบาลนครยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 50 คน เป็นเพศชาย 48 คน คิดเป็นร้อยละ 96 และเพศหญิง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4 มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 33-86 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 60-69 ปี จำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 50 และรองลงมาอายุในช่วง 50-59 ปี จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 28 โดยส่วนใหญ่ผู้เลี้ยงนกเขาเป็นวัยหลังเกษียณ หรือวัยผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 50 และวัยผู้ใหญ่ หรือวัยทำงานอายุระหว่าง 30-39 จำนวนน้อยที่สุดคิด

เป็นร้อยละ 6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีเชื้อชาติไทย และศาสนาอิสลาม สถานภาพแต่งงานแล้วคิดเป็นร้อยละ 84 และสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 16 ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าไม่ได้เรียนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาเป็นการศึกษาระดับอนุปริญาตร้อยละ 34 มัธยมปลายร้อยละ 16 และมีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีจำนวน 1 คนในผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 2 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รายละเอียดทางด้านครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้ที่เลี้ยงนกเขาส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 0-4 คน โดยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย สำหรับครอบครัวที่มีสมาชิกอยู่ในช่วง 5-10 คน ร้อยละของสมาชิกเพศชายมากกว่าเพศหญิง และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง และค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 28 และ 18 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งบทบาทหน้าที่ หรือสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดคือเป็นประชาชนทั่วไปไม่ได้เป็นผู้นำชุมชน หรือเครือข่ายใด ๆ

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทางด้านการเลี้ยงนกเขาชาวทางด้านทั่วไป พบว่าส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามมีการเลี้ยงนกเขามากกว่า 10 ตัว เป็นจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62 ดังแสดงในตารางที่ 2 โดยระยะเวลาในการเลี้ยงนกเขาชาวส่วนใหญ่แล้วมากกว่า 12 เดือนคิดเป็นร้อยละ 76 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของนกเขาที่เลี้ยง

จำนวนนกเขา (ตัว)	ความถี่	ร้อยละ
1-3	6	12
4-6	5	10
7-9	8	16
มากกว่า 10	31	62
รวม	50	100

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของระยะเวลาที่เลี้ยงนกเขา

ระยะเวลา (เดือน)	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1	3	6
1-6	5	10
7-12	4	8
มากกว่า 12	38	76
รวม	50	100

วัตถุประสงค์หลักในการเลี้ยงนกเขาชาวของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันประชันเสียง และเป็นประเพณีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 82 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ของสุพัตรา รุ่งรัตน์ (2558) พบว่าในอดีตการแข่งขันนกเขาชวาเป็นการพบปะสร้างเสริมสัมพันธภาพในหมู่เพื่อนเท่านั้น แต่ปัจจุบันมีการแข่งขันกันอย่างแพร่หลายโดยมีกติกาที่เป็นสากล รวมทั้งเป็นการแข่งขันในระดับอาเซียนจึงทำให้ราคาของนกเขาชวามีราคาที่สูงขึ้นกว่าในอดีตและรองลงมาเป็นการเลี้ยงเพื่อขายและเป็นอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 66 และเพื่อเป็นสัตว์เลี้ยงในบ้านคิดเป็นร้อยละ 56 และวัตถุประสงค์ในการเลี้ยงเพื่อฟังเสียงร้อง เป็นความเพลิดเพลินและพักผ่อน ผ่อนคลายความเครียดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54 ดังแสดงในตารางที่ 4

สำหรับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเลี้ยงนกเขาชวาโดยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางด้านการเลี้ยง และสภาพแวดล้อมทางด้านเสียง แสง อุณหภูมิ หรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงนกเขาชวา ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 4 วัตถุประสงค์ในการเลี้ยงนกเขาชวาของผู้ตอบแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์ในการเลี้ยง	ร้อยละ
เพื่อขายและเป็นอาชีพ	66
เพื่อฟังเสียงร้อง เป็นความเพลิดเพลินและพักผ่อน ผ่อนคลายความเครียด	54
เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันประชันเสียง และเป็นประเพณี	82
เพื่อเป็นสัตว์เลี้ยงในบ้าน	56

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ต่อการเลี้ยงนกเขาชวา

ลำดับที่	รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น	
		ค่าเฉลี่ย	SD
1	ความพึงพอใจและมีความสุขในการเลี้ยงนกเขาชวา	4.56	0.54
2	การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการเลี้ยงนกเขาชวา	4.48	0.68
3	มีการปรึกษาการเลี้ยงนกเขาชวากับกลุ่มเพื่อน ๆ	4.36	0.88
4	มีความคิดเห็นว่าการเลี้ยงนกเขาชวาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้	4.38	0.81
5	มีความคิดเห็นว่าการเลี้ยงนกเขาชวาต้องมีความรู้ และประสบการณ์	4.44	0.64
6	มีความคิดเห็นว่าการเลี้ยงนกเขาชวาทำให้ท่านได้ความรู้ ประสบการณ์ใหม่ และมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน	4.46	0.64
7	มีความคิดเห็นว่าการเลี้ยงนกเขาชวาทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับ และเกิดการรวมตัวเป็นชมรมของผู้ที่เลี้ยงด้วยกัน	4.36	0.72
8	ในชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่มีชื่อเสียงในการเลี้ยงนกเขาชวา และมีการนำนกเข้าร่วมการแข่งขันเสียงบ่อย ๆ	4.12	1.00
9	มีความคิดเห็นว่าการเลี้ยงนกเขาชวาเป็นผลดีต่อสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศ	4.02	0.89

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ต่อการเลี้ยงนกเขาชวา (ต่อ)

ลำดับที่	รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น	
		ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย
10	มีความคิดเห็นว่าคุณภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา	3.70	1.11
11	มีความคิดเห็นว่าคุณภาพแวดล้อมทางด้านอุณหภูมิส่งผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา	3.06	0.93
12	มีความคิดเห็นว่าคุณภาพแวดล้อมทางด้านความชื้นส่งผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา	3.16	0.96
13	มีความคิดเห็นว่าคุณภาพแวดล้อมทางด้านความสว่าง/แสง ส่งผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา	2.92	0.92
14	มีความคิดเห็นว่าคุณภาพแวดล้อมทางด้านเสียงส่งผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา	3.04	0.92
15	มีความคิดเห็นว่าคุณภาพแวดล้อมทางด้านกลิ่น/ควัน ส่งผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา	3.38	1.10
16	สถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวามีการจราจรที่หนาแน่น และส่งเสียงดัง	2.94	0.91
17	สถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวามีการก่อสร้างตึก หรืออาคารในบริเวณใกล้เคียง และส่งเสียงดัง	2.62	1.07
18	สถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวามีสภาพแวดล้อมอยู่ใกล้ย่านการค้าหรือตลาด	2.68	1.02
19	สถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวามีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง จนส่งผลกระทบต่อผลการเลี้ยงนกเขาชวา	2.38	1.10

จากความคิดเห็นของผู้เลี้ยงนกเขาพบว่าผู้ที่เลี้ยงนกเขามีความพอใจและมีความสุขในการเลี้ยงนกเขามากที่สุด ส่วนใหญ่แล้วผู้ที่เลี้ยงนกเขาได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการเลี้ยงนกเขาชวา มีการปรึกษาการเลี้ยงนกเขาชวากับกลุ่มเพื่อน ๆ โดยคิดว่าการเลี้ยงนกเขาชวาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างรายได้ให้กับครอบครัว และรู้สึกว่าการเลี้ยงนกเขาชวาทำให้ได้ความรู้ประสบการณ์ใหม่ และมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน และคิดว่าการเลี้ยงนกเขาชวาทำให้เป็นที่ยอมรับ และเกิดการรวมตัวเป็นชมรมของผู้ที่เลี้ยงด้วยกัน โดยอยู่ในระดับมาก สำหรับสภาพแวดล้อมทางการเลี้ยงนกเขานั้น คิดว่าคุณภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงส่งผลต่อการเลี้ยง และคุณภาพเสียงของนกเขาชวา อยู่ในระดับมาก โดยคิดว่าสภาพแวดล้อมทางด้านความสว่าง หรือแสง, เสียง, กลิ่น และควัน มีผลต่อการเลี้ยง อยู่ในระดับปานกลาง (โดยจากความคิดเห็นของผู้เลี้ยงพบว่าทางด้านกลิ่นจะมีผลต่อนกเขาชวามากกว่าด้านอื่น ๆ) สำหรับสถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวาพบว่าเป็นส่วนน้อยมากที่เป็นกลุ่มผู้ที่เลี้ยงนกเขาที่อยู่ใกล้

โรงงานอุตสาหกรรมจนส่งผลกระทบต่อการใช้ โดยสถานที่ที่กลุ่มผู้เลี้ยงส่วนใหญ่อยู่มีการจราจรที่หนาแน่น และส่งเสียงดัง มีการก่อสร้างตึก หรืออาคารในบริเวณใกล้เคียง มีสภาพแวดล้อมอยู่ใกล้ย่านการค้า หรือตลาด อยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนสุดท้ายข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะว่าสภาพแวดล้อมทางด้านกลิ่นมีส่วนเกี่ยวข้อง และมีผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา มากกว่าสภาพแวดล้อมทางด้านอื่น ๆ และลักษณะท่าทางของบุคคล หรือคนแปลกหน้าก็มีผลทำให้นกเขาชวาที่เลี้ยงมีอาการตกใจได้ ดังนั้นเมื่อเรียงลำดับปัจจัยทางกายภาพ หรือสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา หรือคุณภาพเสียงของนกเขาชวาจากมากไปน้อย คือ กลิ่น, เสียง, อุณหภูมิ, ความชื้น, แสง และคนแปลกหน้า

ดังนั้นการเลี้ยงนกเขาชวา เพื่อให้ได้นกที่ดีนั้นควรจัดสภาพแวดล้อมในด้านต่าง ๆ เช่น กลิ่น, เสียง, อุณหภูมิ, ความชื้น, แสง ให้เหมาะสม ไม่มีกลิ่นรบกวน หรือเสียงที่ดังจนเกินไป เพราะอาจจะมีผลต่อสุขภาพของนกเขาชวา และมีผลต่อคุณภาพของเสียงของนกเขาได้

สรุปผล (Conclusion)

ผลการศึกษาระดับความดังเสียง สภาพแวดล้อมทางด้านแสง อุณหภูมิ และความชื้น ณ สถานที่ที่เลี้ยงนกเขาชวา พบว่าระดับความดังเสียงเฉลี่ย (Leq 8 ชม.) ทั้ง 21 จุดวัดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 57.11-67.88 เดซิเบลเอ (< 70 เดซิเบลเอ) และความเข้มแสง อุณหภูมิ และความชื้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ผลการศึกษาทางด้านความคิดเห็นของผู้เลี้ยงนกเขาชวา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุมากกว่า 60 ปี รายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 10,000 บาท มีการเลี้ยงนกเขามากกว่า 10 ตัว และมีระยะเวลาในการเลี้ยงมากกว่า 1 ปี วัตถุประสงค์หลักในการเลี้ยงส่วนใหญ่เพื่อเข้าร่วมแข่งขันประชันเสียง และเป็นประเพณีมากที่สุด และมีความคิดเห็นว่าการเลี้ยงนกเขาชวา มีผลมากที่สุดรองลงมาเป็นการเลี้ยงนกเขาชวา เสียง อุณหภูมิ ความชื้น และแสง ตามลำดับ ดังนั้นสภาพแวดล้อมที่ดี และเหมาะสมมีผลต่อการเลี้ยงนกเขาชวา

ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

ควรศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น กลิ่น คิววัน ที่มีผลต่อการเลี้ยง และคุณภาพเสียงของนกเขาชวา

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมควบคุมมลพิษ. (2544). รวมกฎหมายออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงแรงงาน. (2549). “กฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549”. ราชกิจจานุเบกษา. 6 มีนาคม 2549. เล่มที่ 123 ตอนที่ 23ก. หน้า 13-

- 20 ออนไลน์ <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2549/00183246.PDF>. สืบค้นเมื่อวันที่ (28 กรกฎาคม 2560).
- คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล. (2557). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลนครยะลา พ.ศ. 2558-2562**.
- ธิดารัตน์ รัตไว้. (2548). “ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเลี้ยงนกเขาชวากับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมอำเภอจะนะ จังหวัดสงขลา”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- มัลลิกการ คณานุรักษ์. (2531). **การเลี้ยงและการเล่นนกเขาชวาเสียง**. กรุงเทพฯ; โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- สุพัตรา รุ่งรัตน์. (2558). **แนวทางการจัดทำกลยุทธ์ทางการตลาดนกเขาชวา กรณีศึกษาสามจังหวัดชายแดนใต้**, รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ยะลา.
- สุพัตรา รุ่งรัตน์. (2560). **ต้นกำเนิดนกเขาชวา เงินล้านของประเทศไทย. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. ปีที่ 12 ฉบับที่ 2, หน้า 153-166.
- อลงกรณ์ มหรรณพ. (2545). บทสัมภาษณ์ “หัวหน้าผลกระทบท่อก๊าซไทย-มาเลย์ ‘นกเขาชวา’ ไม่ขึ้นแกมติดลูกน้อยลง”. **นสพ.ผู้จัดการรายวัน**, ฉบับวันที่ 22 มกราคม 2545.
- อัมพร หนูแก้ว. (2540). “ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนา: พัฒนาได้จริงหรือ”. **วารสารทักษิณคดี**, ปีที่ 4 ฉบับที่ 3. สงขลา: สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.